

De Himmelrika gör mycket som är märkvärdigt (Matt 5:43-48)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-09-12

Hur kan man vara fullkomlig utan att bli perfekt? Beskriv en kristen människa.

{biblink}3 Mos 19:10, 18, 33, 34, Luk 6:35-36, Jak 1:4 {/biblink}

gör mycket som är märkvärdigt (5:43-48) Ni har hört att det blev sagt: Du skall älska din nästa och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt? Gör inte hedningarna likadant? Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.

Bön: Du höga kraft, jag längtar åt dig att giva mig ... (Sv Ps 162:4). Ni har hört att det blev sagt: Du skall älska din nästa och hata din fiende.

När man tar bort orden "Som dig själv", tar man bort den inlevelse i vår nästas nöd och problematik som Gud vill att vi skall ha. Du skall älska din nästa som dig själv. Tar man bort en utmaning i Guds ord, försvinner snart fler. Ordet "nästa" begränsas till medlemmen av det egna folket. Man har alltid haft svårt att tycka om dem som inte tillhör samma grupp, samma samfund, samma folk som man själv. Men Gamla Testamentet påminner oss ofta om att älska den fattige och främlingen (se 3 Mos 19:10, 17, 33-34, 2 Mos 23:4-5, Ords 25:21). Ordet om att hata sin fiende står inte i Bibeln. Men det ordet återger vad man då tänkte. När "de andra" inte får finnas i ordet "nästa", kommer snart andra känslor: likgiltighet, olust, hat... Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga.

Här är nu sjätte gången vi hör detta Jag säger er i detta kapitel. Jesus har lösningen på våra relationsproblem. Vi får ta fram de himmelrikas nyckel 5:3 och låta himmelens salighet och kärlek strömma in i oss och igenom oss.

Vi får göra med dem som står oss emot, så som Gud gör med oss: Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare... var Guds fiender (Rom 5:8;10). Vi får koppla på Guds kärlek, så att vi kan möta besvärliga människor med Guds kärlek. Vi får tala med Gud om grannen som talar illa om oss, om kollegan som går oss på nerverna, om människor i vår egen familj som inte begriper sig på oss. Bönen är ett enormt vapen. Himmelska krafter sätts i rörelse genom bönen. När vi gör så, då blir vi vår himmelske faders söner. I dopet blev vi Guds söner (Gal 3:26-27). Nu blir vi vad vi är. Vi kommer inför Guds ansikte. Man blir lik den som man är mycket tillsammans med. Vi är tillsammans med honom som låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Gud slösar sin kärlek över både ateister och kyrkfolk, även när kärlek inte tas emot. Den som blivit försmädd i sin kärlek till någon vet en del om hur Gud måste känna det. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt? Gör inte hedningarna likadant?

Syndare älskar dem som visar dem kärlek, skriver Lukas (6:32). Dåligt folk som tullindrivare älskar dem som är hyggliga mot dem. Och hedningarna som inte har lagen (Rom 2:14) vet vad vanlig artighet vill säga. Och om ni gör så, gör ni då något märkvärdigt?

Jesus vill tydligen att vi ska göra något märkvärdigt. Det är skillnad på en kristen och en icke-kristen. En kristen är inte som "folk mest". Han försöker inte likna människor omkring sig. Han vill likna Far. Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.

Vilken svindeltanke! En kristen vill likna Far. Och just den Far som Jesus gjort känd för oss. Han som letar sig fram till syndaren och letar rätt på den som gått vilse. Var fullkomlig. Helgjuten. Äkta. Parallellstället hos Lukas säger: Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig (Luk 6:36). Vår Far har hjärta för de arma.

En kristen är inte perfekt. Den perfekte är inriktad mot sig själv. En sådan människa kan bli mycket hjärtlös. En kristen behöver barmhärtighet om förlåtelse varje dag (Matt 6:12). Han hungrar och törstar efter rättfärdigheten. Han sträcker sig ständigt mot den himmelske Fadern. Och han använder varje dag de himmelrikas nyckel 5:3.

Var goda mot varandra, visa medkänsla och förlåt varandra, liksom Gud har förlåtit er i Kristus. Ta alltså Gud till föredöme, som hans älskade barn (Ef 4:32-5:1)

Och är inte detta något mycket märkvärdigt? Att ha Gud till föredöme...

Tänk på och begrundat:

Hur kan man vara fullkomlig utan att bli perfekt? Beskriv en kristen människa.